

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XI. De his, quæ fiunt à majore Parte Capituli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

lia invitari debent, & eorum Nuntii seu Procuratores ad tractatus admitti, maxime super illis, quæ ipsa contingere Capitula dignoscuntur. Verum ii solum admittuntur ad votum consultivum, (non decisivum, utpote quod solis Episcopis & Abbatibus jus baculi & mitræ habentibus in Conciliis competit) qualiter etiam juxta Trident. *sess. 24. de Ref. c. 2.* Rectores Ecclesiarum convocari, & Synodo Diocesanæ interesse tenentur.

Hæc per se clara sunt, nec expositione indigent. *In quibus autem aliis casibus Episcopus vel Prelatus teneatur requirere consensum Capituli, & in quibus sufficiat petere consilium?* Petendum ex specialibus Statutis aut Jure consuetudinario singularum Ecclesiarum vel Monasteriorum.

TITULUS XI.

De his, quæ fiunt à majore Parte Capituli.

I. PER CAPITULUM hîc intelligitur Collegium Canonorum & aliorum, qui de jure vel consuetudine in actibus Capitularibus habent votum seu jus suffragii; in quo, quia ut ait *Leuren. h. t. q. 131.* sæpe reperiuntur heteroclita capita, adeoque

consultum non fit, ut valor actûs semper pendeat ab omnium consensu, hinc h. t. statuitur:

2. *In Decret. c. 1.* „ Cùm in cunctis Ecclesiis, quod pluribus & sanioribus fratribus visum fuerit, incunctanter debeat observari, statuit Conc. Lateran. ut nihil à paucioribus & inferioribus aliquid rationabiliter objectum & ostensum fuerit, appell. rem. prævaleat semper, quod à majori & saniori parte Capituli fuerit constitutum. Unde pro sententia majoris & sanioris partis (quænam illa censetur, dictum est *L. 1. T. 6. §. 1. n. 10.*) stat præsumptio juris, non de jure, adeoque probationem in contrarium, v. g. quod cedat in damnum Ecclesiæ, non excludit. In variis etiam casibus à jure expressis, v. g. in assumptione Coadjutoris, Episcopo in amentiam lapsa, requiruntur duæ Tertiæ Capitularium, juxta dicta *sup. T. 6. n. 3.*

3. *C. 4.* Cùm Archi-Episcopus R. ad restaurandam fabricam Ecclesiæ cum consensu majoris & sanioris partis Capituli statuisset, ut quilibet Canonicorum unâ cum Archi-Episcopo aliquam reddituum portionem operi tam pio & necessario deputaret, mandat Pontifex, ut si quis tali statuto duxerit re-

„ sisten-

UT BENEF. ECCL. SINE DIMINUT. CONFERANTUR. 403
sistendum, tamen obtineat sententia
plurimorum. Verum tale Decretum
factum à majori parte Capituli pro ope-
re aliquin pio, sed ad Ecclesiam vel Ca-
pitulum non multum pertinente, potest
pars minor vel etiam unicus se oppo-
nere, prætendendo proprium seu singu-
lare suum interesse, juxta R. J. 29. in 6.
*Quod omnes tangit, ab omnibus debet ap-
probari.*

TITULUS XII.

*Ut Beneficia Ecclesiastica sine diminu-
tione conferantur.*

Rubrica, quia perfectam habet senten-
tiam, pro lege habetur, in qua Tò
conferre comprehendit præsentationem,
institutionem & quamlibet aliam provi-
sionem beneficii; quod quinque modis
diminui dicitur:

I. PER RESERVATIONEM REDDITUM, in
parte vel in toto, de qua *h. t. c. un.* „Cum
Archiepiscopus M. officium Cancellariae,
retentis sibi proventibus, alteri con-
tulisset, rescripsit Pontifex: Si cum eo,
qui accepit beneficium, ante collationem
convenerit, ut retineat ipse sibi proven-
tus, non est dubium intercedere simo-
niacam pravitatem, cum & in Lateran.